

Příběhy našich sousedů – ZŠ Jungmannovy sady Mělník 2024

Rozhlasová reportáž

Pamětník: Karel Uzel

Vedení: Mgr. Michaela Slánská

Zpracovali: Karolína Bednáriková, Felix Frýdl, Veronika Jonášová,

Ondřej Navrátil, Marion Steinová

V Mělníku 2024

Náš pamětník Karel Uzel se dle vlastních slov narodil ve stejný den 50 let po Hitlerovi, tedy 20. dubna 1939. Válku prožil jako malý kluk na Mělníku společně s maminkou a prarodiči, a vzpomíná, jak si dědeček schovával zbraně.

“Na té zdi, když jdete k nám, je břečťan, a dědeček si tam zastrčil do toho břečťanu i vzduchovku. I vzduchovku člověk nesměl mít, na to byly těžké tresty.”

Karel Uzel s prarodiči, r. 1948

Na konci války mu bylo 6 let. Na mělnickém náměstí Míru se 9. května 1945 sešli občané, aby přivítali osvobozenou armádu. Následně byl Mělník bombardován letadly Rudé armády.

“Bylo oznámeno na Mělníku, aby všichni přišli na náměstí, tehdy to bylo náměstí Reinharda Heydricha. Německé nápisy už byly pomalu strhávány. Takže jsme se tam s maminkou také vydali, na náměstí postupně přibývalo lidí a každý říkal: “Tak kde jsou? Kdo nás vlastně osvobodí?” Nevědělo se, jestli Mělník osvobodí Američané nebo Rusové. Takže se čekalo, pak přijela auto, kde byl nějaký člověk, který mával kyticemi, ale nikdo nevěděl, kdo to je. Takže se dál čekalo, bylo deset minut ticho, a najednou letělo letadlo a cosi z něj padalo. Lidé říkali: “Heleďte, už házejí květiny.” Jenomže se ozvala strašlivá rána a začaly padat bomby.”

S řídicím Fousem, r.1947

V 60. letech v době částečného uvolnění hranic se z Karla Uzla stal vášnivý cestovatel.

“Já jsem byl cestovatel duší tělem,

jezdili jsme do Vysokých Tater, nikdy jsem nelyžoval ani nesjezdoval, ale po horách jsme lezli fest. Pak se začalo jezdit i do Jugoslávie, to byla výhoda, že my jsme mohli, protože třeba východní Němci nesměli, tam měli mnohem tvrdší režim. Když vyráběli trabanta, tak na něj museli čekat 6 let, my jenom 3. Já jsem měl taky trabanta, když jsme tu starou DKV prodali, na které jsem se vyučil. Trabant to bylo takové auto, které odvezlo všechno.”

S turistickým kroužkem

Navštívil například Slovinsko, Slovensko, Západní Německo, Švýcarsko a Rakousko. Zde ho také v srpnu 1968 zastihla zpráva o okupaci Československa.

“Pak jsme jeli přes Švýcarsko a skončili jsme v Rakousku. Tam nás právě stihnul vstup sovětských vojsk na naše území. Švýcaři nám říkali: “Nechcete tady zůstat?” Cože se stává jednou za dlouho, že by někomu Švýcaři nabízeli azyl.

Vrátil se však do Československa, kde působil jako učitel a později cestovatelský průvodce. Dnešní generaci vzkazuje, že si má jít za svými sny, a i když se něco nepovede, tak to stejně dobře dopadne.

Z natáčení rozhovoru u pana Uzla doma, 16.4. 2024

Společná fotka obou týmů před rádiem Signál, 24.4.2024